

SKAMNÁ

Divadlo Palace | Divadlo Hybernia | Letní scéna Vyšehrad

II. Letní speciál metropolitního léta hereckých osobností 2011

Letní recepty

osobností
CO JEDÍ SLAVNÍ

KRYŠTOF
HÁDEK
SE ZBRANÍ
V RUCE

JANA
KRAUSOVÁ
HLEDÁ
CHLAPA

SIMONA
BABČÁKOVÁ
JE ZPĚT

TIPY
na výlety
S DIVADLEM
PO ČECHÁCH

Ivana Chýlková

MÝM CÍLEM NENÍ, ABY MI TO VŽDYCKY SLUŠELO

SZIDI TOBIAS
STARÁM SE O ZAHRADU
A TÍM ODPOCÍVÁM

BERENIKA KOHOUTOVÁ
DUET S VOJTOU DYKEM

MAROŠ KRAMÁR
ŽIVÍ MĚ „KSICHT“,
TAKŽE SE NEPERU

Kryštof Hádek se zbraní v ruce

Kryštof Hádek (29) si zřejmě vzpomněl na jednu ze svých prvních filmových rolí v Tmavomodrém světě a pořídil si revolver a chodí střílet. Sportovní střelbou se zbavuje stresu. Předvádí to alespoň jako Erik v nové hře Soukromý skandál, kterou Studio DVA uvádí v rámci METROpolitního léta hereckých osobností v Divadle Palace.

Krausová a Roden deset let v Otevřeném manželství...

Stejnomená brilantní tragikomedie o jednom svérázném manželském páru je totiž na repertoáru Studia DVA bezmála deset let, již od ledna 2002. Skvělou hereckou příležitost pro Janu Krausovou (57) a Karla Rodena (49) můžete 15. a 16. srpna vidět na Letní scéně Vyšehrad.

Alexander Hemala dostal záchvat přímo na scéně

Legendární televizní hlasatel Alexander Hemala (59) dostal záchvat v přímém přenosu. Naštěstí to byl jen záchvat upřímnosti a odehrál se v nové hře Patrika Hartla Soukromý skandál. Jak taková ruptura sebeovládání vypadá, se můžete přijít přesvědčit do Divadla Palace i v srpnu a září.

Dolly na cestách

Poprvé ve své historii se vydal muzikál Hello, Dolly! mimo Prahu. Přijal totiž pozvání organizátorů festivalu Operní týden Kutná hora a 24.6. s velkým úspěchem vystoupil na prknech Městského Tylova divadla. Procházku k chrámu sv. Barbory si nenechali ujít Michal Slaný alias Kornelius Hackel a Monika A. Fingerová alias Irena Mollyová.

Berenika Kohoutová není žádná barbína

Přestože se nová kapela Bereniky Kohoutové (20) jmenuje Femme Plastique, což by se dalo přeložit jako plastová žena, její písničky nejsou růžové ani princeznovské. Odkojená žánrem SKA má ve svém novém repertoáru Minnie z Hello, Dolly! skladby s názvem „Děvka“ či „Frnda“. Přijďte se přesvědčit osobně na Letní scénu Vyšehrad, že je nejen skvělá herečka, ale i zpěvačka a textařka. Berenika Kohoutová a Femme Plastique 11. 8.

Jana Krausová hledá chlapa

Herečka Jana Krausová (57) je ve svém vztahu s Karlem Rodenem (49) spokojená. Osamělou a na svůj věk trochu naivní ženu, ale hraje v nové hře Prší, kterou můžete vidět i v srpnu a září na Letní scéně Vyšehrad. Pro kterého z bratrů Rodenů se nakonec rozhodne?

Ivana Chýlková manažerkou

„Můj první manažer byla Ivana, vozila moje CD ze Slovenska a rozdávala je přátelům.“ Herečky a zpěvačky Ivana Chýlková (47) a Szidi Tobias (43) se znají téměř sedmáct let. Za tu dobu se jejich původně pracovní vztah změnil v kamarádství. „Ivanka je člověk, který si ke mně může dovolit cokoliv, má moji důvěru,“ přiznává Tobias. Ivana Chýlková doplňuje: „Já si málokdy ve svém oboru udělám kamarádky, ale protože jsem v práci nejčastěji, vlastně nikam jina nechoďím, tak se mi v ní občas stane, že potkám člověka, který je mi hrozně blízký, mám pocit, že se spolu známe léta. A přesně tohle cítím u Szidi,“ říká Ivana Chýlková. Zřejmě se potkají i na Vyšehradě, kde má Szidi Tobias 12. srpna koncert. Její velká fanyнка a „první manažerka“ jistě nebude chybět.

Eva Holubová se umí odvázat

Ve hře Soukromý skandál dokonce předvádí variaci na domorodé divošské tance. Její herecký partner Maroš Kramár (52) tolik pochopení pro její touhu „žít“ nemá... Přijďte se podívat do Divadla Palace, jak Eva předvádí „tětivu“...

Simona Babčáková je zpět

Simona Babčáková (38), herečka a zákyně improvizátora Jaroslava Duška, členka souboru Dejvického divadla, a také představitelka Ireny Mollyové, se po pauze způsobené těhotenstvím vrací do muzikálu Hello, Dolly! K šestiletému synovi Albertovi přibyla dcera Josefína. Poprvé se na dvojnásobnou maminku můžete těšit 22. 8. O svou roli se střídá s Monikou A. Fingerovou.

tele graficky

YVONNE PŘENOSILOVÁ TANČÍ HUČI KUČI

V hitu loňského léta Hello, Dolly! ztvárňuje roli Ernestiny Zámožné Yvonne Přenosilová. Dvacetiminutový výstup v tomto muzikálu obsahující v sobě také zpěv a tanec si doslova užívá. A především její odchod z jeviště je diváckým zážitkem. Přesvědčit se o tom můžete v jedné z letních repríz, které uvádí Divadlo Hybernia v srpnu. Ani druhá z dam, která se střídá v této roli, Naďa Urbánková, není o nic horší.

NA VYŠEHRADĚ PRŠÍ

Nejde o zprávy o počasí, ale o název nové hry, kterou premiérově na Letní scéně Vyšehrad uvádí Studio DVA. Pro režiséra Adama Krause, který v srpnu slaví 29. narozeniny, jde již o druhou spolupráci s Janou Krausovou (57) a Karlem Rodenem (49). Marian Roden (47), třetí z hereckého obsazení, se s mladým režisérem a studentem herectví na pražské DAMU potkal poprvé.

HÁDEK STŘÍDÁ PARTNERKY

Ve hře Absolvent Kryštof Hádek (29) prožívá románek s Ivanou Chýlkovou (47), nakonec jej získá Kristýna Fuitová Nováková (28) jako její dcera. V letošní premiéře, Soukromém skandálu (Divadlo Palace od 15. 8.), je Kristýna už jeho ženou a on se pokouší pro změnu upoutat pozornost Evy Holubové (52).

CYKLISTA KRAMÁR

Na představení Soukromý skandál do Divadla Palace jezdí Maroš Kramár (52) na kole. Nechal se zřejmě inspirovat kolegou Kryštofem Hádkem, který je velkým propagátorem zelené přepravy po městě. „Strašně se zanedbávám. Je na čase začít dělat něco pro sebe. Občas chodím cvičit. Jízda na kole je ale podle mě ten nejlepší způsob aktivního odpočinku.“

KRYŠTOF HÁDEK „Vydělávám teď sto šedesát tisíc měsíčně... ...mám svého řidiče a ...“ – že vám to ke Kryštofu Hádkovi (29), skromnému, talentovanému herci a vyznavači jízdy na kole, nesedí? Tuto repliku mu do úst vložil autor a zároveň režisér Patrik Hartl v právě premiérované hře Soukromý skandál. Při práci se setkali již jednou, při představení Absolvent (Studio DVA uvádí již od r. 2005).

Producent Michal Hrubý Studiem DVA doslova žije. Má v hlavě stále spoustu plánů, spolupracovníky oslovuje cíleně – a každý rok, jak sám říká, si splní nějaký další sen. To ovšem neznamená, že tuhle činnost neprovázejí zmatky a nervy. Michalovi, který v letní sezóně nemá snad jediný volný den, to stále stojí za to. A teď si dokonce vymyslel ještě nový, vánoční projekt... A tak spolu (už tradičně) sedíme na Vyšehradě a povídáme...

Vánoce mám rád

Michal Hrubý

Vzpomínám si, jak jsme tady seděli před dvěma roky a já jsem zasněně vyprávěl o svých plánech na uvedení muzikálu Hello, Dolly!. Dodneška žasnu, že se to povedlo. Dnes máme za sebou 50 repríz a doufám, že příští rok se tu setkáme při stovce. Viděl jsem skoro všechny reprízy a přiznám se, že když se objeví Ivana Chýlková ve stříbrných šatech, jsem pravidelně dojatý a vždycky mi prolítnou hlavou všechny ty věci, které s tím mám spojeny... Jak jsem prvně viděl Hello, Dolly! se svou babičkou, jak jsem se setkal s Ivanou a začali jsme společně plánovat, všechny ty trampoty a trable při zkoušení a den před premiérou, kdy jsme si s Ivanou sedli na pozdní oběd. Všude byl absolutní klid a my už ani nebyli nervózní – jen jsme věděli, že zítra to vypukne. A já jsem už tehdy byl spokojený a šťastný. Byl to vrchol a vrcholem to pro mě zůstane. Jenom mě to posunulo trochu dál. Zjistil jsem, že mě baví hudební divadlo, hudba a divadlo dohromady. A to jsou věci, kterými se chci i nadále zabývat.

Dolly se setkala s úspěchem – dokonce se vám podařilo ji přenést na větší scénu...

Mám radost z toho, že se Dolly přesunula do Hybernie, tedy do divadla, kam jsou lidé zvyklí na muzikály chodit. Napřed jsem sice měl spoustu bezesných nocí, protože jsem se bál, že se na tak velké scéně ztratíme – ale to se nestalo, naopak. Funguje tam stejná intimní atmosféra, a navíc je tu výhoda pro diváky – díky větší kapacitě hlediště můžeme nabídnout i levnější lístky. Navíc mi Dolly přinesla ještě jednu radost – setkání s Ondřejem Sokolem. Poznal jsem v něm nesmírně inspirativního, seriózního a spolehlivého člověka. Navíc je mi v jeho společnosti dobře, když je blízko, cítím se bezpečně. Já ho charakterizuji jako „chodící radost“. Je to člověk, který se objeví, a lidé se začnou usmívat. V divadle to občas bývá tak, že herci jsou raději, když režisér na reprízách není. Ale v tomhle případě je to obráceně, oni jeho přítomnost přímo vyžadují! Teď nastoupil do Dolly jako alternace s Janem Medunou. A všichni herci se na Ondřeje moc těší.

Dalším radostným setkáním je jistě spolupráce se Szidi Tobias, které jste vydali i 2 CD a produkuje její koncerty...

Setkání se Szidi Tobias bylo pro mě do jisté míry osudové. Ona totiž ještě má tu trpělivost si se mnou o tom všem povídat, otevírá mi svět hudby.

A to mě přivedlo na myšlenku nového projektu. Při práci na Hello, Dolly! mě fascinovalo propojení hudby, tance, pohybu, divadla. Když se to umí, vypadá to jednoduše, ale je to velmi náročná disciplína. Minulý rok o Vánocích, kdy jsme vydali Szidi druhé CD a následovalo několik vánočních koncertů, doslova mě to nadchlo. Když jsme pak seděli se Szidi v kavárně Savoy, zeptal jsem se jí, jestli jí dostatečně uspokojuje jen tak přijít, zazpívat a odejít. Ona samozřejmě mé otázky nerozuměla, a tak jsem jí začal vyprávět o svém nápadu udělat inscenovaný koncert s kostýmy, s dekorací, s hosty a orchestrem. Líbilo se jí to a po takových 2-3 měsících se z toho stal náš nový vánoční projekt na motivy povídky Charlese Dickense Vánoční koleda. Takže, naše Vánoční koleda by měla mít premiéru 21. listopadu v divadle Hybernia, kde pak proběhne 30 představení (25 v Hybernii a 5 v Brně a Bratislavě) až do Silvestra.

Bude to tedy divadlo, nebo koncert?

Něco mezi tím. Nazýváme to hudební událost, v níž se protnou zpěváci a herci. Ze zpěváků se vedle Szidi Tobias jako zástupkyně šansonu představí pop-rocker David Koller a operní sopránistka ukrajinského původu Marina Vyskvorčina. A tyto tři výrazné hudební osobnosti se představí při každém představení bez alternace! Hudební stránku má na starosti tým Szidi Tobias - tedy Milan Vyskočáni (hudba) a Peter Lipovský (texty), aranžmá a zbyvajících písní obstará Kryštof Marek,

se kterým jsem se potkal při práci na Hello, Dolly!. Na scéně se vedle zpěvu bude odvíjet vánoční příběh, ve kterém roli mrzutého pana Scrooga, který nesnáší Vánoce, přijal Karel Roden. A v roli Ducha Vánoc vystoupí Ivana Chýlková. Tahle pětice umělců je pro mě naprosto úžasná a inspirující. Půjde vskutku o jedinečnou hudebně divadelní událost na konci roku. Režie se ujal Ondřej Sokol, který zároveň píše dějovou linku. Je pro mě garantem celého projektu, protože to, jak připravil Hello, Dolly!, mě nadchlo.

I pro něj je to výzva. Takže podobně jako METROPOLITNÍ léto hereckých osobností teď vzniká nový cyklus Vánoce DNES. Jak bude pokračovat projekt dál, zatím nevím. Ale já mám Vánoce velmi rád – jsem sentimentální a nostalgický – proto jsem se do toho pustil. To ovšem neznamená, že Létu končí.

Prozradíme nějaké další plány?

Samozřejmě, že už teď připravujeme léto 2012. Před časem jsem si říkal, že bych si měl dát pozor, abych nevyhořel.

Ale pořád cítím, že jsem ten motor, že tím, jak si plním ty sny, dokážu lidi kolem sebe nadchnout a oni mi to v dobrém slova smyslu vracejí. Možná tím, že nemáme stálý soubor, ale pravidelný okruh spolupracovníků, nedochází k vyčerpání, ke krizím. Naopak, přicházejí stále nové impulsy, lidé, osobnosti. Takže i na příští rok mám samozřejmě plány, o kterých ale zatím nechci příliš mluvit.

Letos jsme pozvali na Vyšehrad Ivu Janžurovou s rodinným souborem. Byl to ode mě úmysl, protože bych rád právě paní Janžurové nabídl nový projekt a chtěl jsem, aby si spolupráci se Studiem DVA nejprve vyzkoušela. Ale už teď považuji setkání s paní Janžurovou za jedno z těch zásadních. Je to úžasná dáma a moc se těším na setkání na Letní scéně Vyšehrad a při dalších představeních. Sám jsem zvědavý, jak naše příští Létu bude vypadat. Je to dlouhý proces, ale už teď se na to moc těším.

Navíc mi Dolly přinesla ještě jednu radost – setkání s Ondřejem Sokolem. Poznal jsem v něm nesmírně inspirativního, seriózního a spolehlivého člověka.

Vybrali jsme

pro vás, kam za dobrým divadlem

DIVADLO PALACE

začátky představení v 19.00

Václavské nám. 43, Praha 1, tel.: 224 228 814, www.divadlopalace.cz

19. 6. 2011	ne	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	P
20. 6.-24. 6.	po-pá	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
29. 6.-30. 6.	st-čt	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
15. 8.-19. 8.	po-pá	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
30. 8.-31. 8.	út-st	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
1. 9.-2. 9.	čt-pá	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
5. 9.-8. 9.	po-čt	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	
10.-11. 9.	so-ne	Soukromý skandál (Patrik Hartl)	

DIVADLO HYBERNIA

začátky představení v 19.00 / divadlo je klimatizováno

nám. Republiky 3/4, Praha 1, tel.: 221 419 420, www.hybernia.eu

1. 7.-2. 7.	pá-so	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
6. 7.-9. 7.	st-so	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
11. 7.-13. 7.	po-st	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
17. 8.-19. 8.	st-pá	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
22. 8.-25. 8.	po-čt	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	
28. 8.-31. 8.	ne-st	Hello, Dolly! (Michael Stewart, Jerry Herman)	

LETNÍ SCÉNA VYŠEHRAD

začátky představení a koncertů ve 20.00

adresa viz mapa

3. 7. 2011	ne	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	P
4. 7.	po	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	
5. 7.	út	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	
6. 7.	st	Na fašírky mi nesiahaj (Milan Lasica)	P
		Štúdio L+S v koprodukcii se Studiem DVA	
7.-. 7. - 10. 7.	čt-ne	Na fašírky mi nesiahaj (Milan Lasica)	
11. 7.-14. 7.	po-čt	O lásce (Phillipe Claudel)	
16. 7.	so	Szidi Tobias	K
18. 7.-24. 7.	po-ne	Vše o mužích (Miro Gavran)	
25. 7.-27. 7.	po-st	Vše o ženách (Miro Gavran)	
28. 7.-29. 7.	čt-pá	Iva Janžurová – Vrátiš se ke mně po kolenou (Stanislav Remunda)	H
		Divadelní spol. Ivy Janžurové a Stanislava Remundy	
30.7.-31.7.	so-ne	Zdravý nemocný (Molière)	
1. 8.-4. 8.	po-čt	Vše o mužích (Miro Gavran)	
5. 8.	pá	Yvonne Sanchez	K
6. 8.-7. 8.	so-ne	Prší (Eva Prchalová)	
8. 8.-9. 8.	po-út	Iva Janžurová – Vrátiš se ke mně po kolenou (Stanislav Remunda)	
10. 8.	st	Lenka Dusilová Kvartet	K
11. 8.	čt	Berenika Kohoutová & Femme Plastique	K
12. 8.	pá	Szidi Tobias	K
13. 8.-14. 8.	so-ne	Vše o ženách (Miro Gavran)	
15. 8.-16. 8.	po-út	Otevřené manželství (Dario Fo)	
17. 8.-18. 8.	st-čt	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	
19. 8.	pá	Dan Bárta & Robert Balzar Trio	K
20. 8.-21. 8.	so-ne	Vše o ženách (Miro Gavran)	
22. 8.-28. 8.	po-ne	Vše o mužích (Miro Gavran)	
29. 8.	po	Iva Janžurová – Vrátiš se ke mně po kolenou (Stanislav Remunda)	
30. 8.-1. 9.	út-čt	Prší (Eva Prchalová / Adam Kraus)	

Změna programu vyhrazena!

Vysvětlivky: P - premiéra; K - koncert; H - host

Informace
a rezervace
vstupenek
na internetových
stránkách

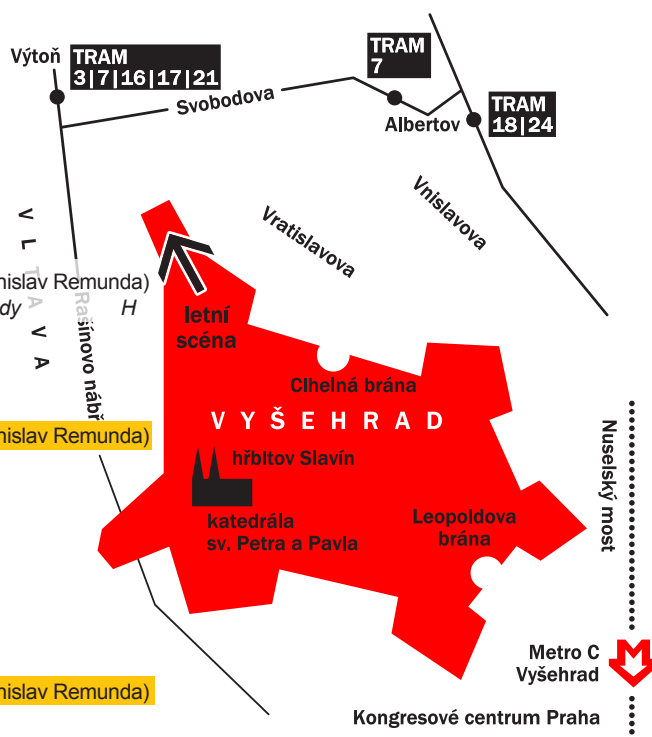
www.studiodva.cz

Předprodej v pokladnách
jednotlivých divadel
a v sítích Ticketportal,
Ticketpro a Ticket Art.

Předprodej na Letní
scénu Vyšehrad v síti
Ticketportal a také
v obchodním oddělení
Studia DVA,
Novomlýnská 5,
Praha 1, tel. 222 222 598.
Pokladna na Letní scéně
Vyšehrad je v provozu
pouze ve dnech, kdy
je představení
(tel. 736 297 869).

CENY VSTUPENEK

Letní scéna Vyšehrad
399 – 469 Kč (činoherní
představení), 169 – 469
Kč (koncerty), Hello, Dol-
ly! 199 – 699 Kč, Divadlo
Palace 289 – 399 Kč.

Slovenský herec Maroš Kramár jako by žil na trase mezi Prahou a Bratislavou. V Praze nejen pravidelně natáčí pořad Zázraky přírody pro Českou televizi, ale také hraje divadlo. Na léto mu producent Studia DVA naordinoval na 35 představení. V rozhovoru se dozvíte leccos o jeho roli doktora Schwarze v nové inscenaci Soukromý skandál, ale také o tom, jak chce Maroš dokázat, aby nejezdil on za divadlem, ale divadlo za ním...

Maroš Kramár O divadelních i životních rolích

Letos v létě vás diváci uvidí nejen v několika rolích v oblíbené hře Vše o mužích, ale také jako doktora Schwarze v Soukromém skandálu. Jaký je tenhle váš hrdina?

Je to pan profesor, odborník, světová kapacita, hodně toho ví, ale přesto občas trpí tím, že se o něm málo ví. Je trochu narcis, a proto se tak těší, až vystoupí v přímém televizním přenosu. Jinak je to člověk, který plně žije svojí vědou a život kolem něj ho moc nezajímá. To znamená, že pro normální rodinný život není moc použitelný. Je to takový „neprakta“, bez své manželky by si asi nevěděl rady. Rád flirtuje, občas má nějaké aférky, ale je to pro něj jen sexuální ventil. Svou ženu by neopustil. Má rád pohodlný život, nechce zkrátka žádné komplikace.

V inscenaci, která je komediálně laděná, dojde i k rvačce. Vy jste se kvůli ženské někdy porval?

Vzpomínám na dvě takové příhody, kdy jsem se porval. Jednou to bylo na základní škole, kdy se na mě vrhl jeden spolužák kvůli holce, ale já hned ucouvl a řekl mu, ať si ji vezme. Podruhé jsem v tom byl úplně nevině. Na nějaké zábavě v Bratislavě mě oslovila holka, která mě poznala jako herce. Do toho přišel její podnapilý přítel a jednu mi ubalil. Raději jsem se hned dal na ústup. Já nemám rád jakékoli násilí, ani fyzické, ani psychické, takže se tomu vyhýbám. A navíc, mě živí tělo, „ksicht“, takže si to ani nemůžu dovolit.

Nicméně v divadle se asi podobným věcem nevyhnete.

Divadlo a film takové situace přinášejí. Bitky, šermy. Ale i tady platí, že to nemám rád ani „jako“. Navíc je to pro herce opravdu nebezpečné. Takže největší umění je udělat to tak, aby si neublížili doopravdy.

Jako doktor zkoumáte ve hře podivný virus pravdy. Myslíte, že by lidi měli říkat vždycky pravdu?

Kdo vyrůstal za socialismu, byl zvyklý na takovou tu schizofrenii, říkat něco jiného doma a něco mezi lidmi. Lhalo se vlastně pořád. To nebylo dobře. Ale na druhé straně, v normálním životě není vždycky správné říkat za každou cenu pravdu. Mám na mysli

takové chování, kdy neomaleně řekneme někomu něco nepříjemného. V téhle hře to je právě takhle. Lidi pod vlivem viru ztrácejí sebekontrolu a svoje nahromaděné nepříjemné věci vykřičí do světa. Nejenže se jim neuleví, ale ještě způsobí nepříjemné situace ostatním.

Scénář vám v Soukromém skandálu předepisuje mluvit s dvěma vyraženými zuby. Zažil jste na jevišti podobný handicap?

Ano, znám to dokonce důvěrně. Už dvacet let totiž hrajeme v bratislavském Národním divadle Feydeauovu frašku Brouk v hlavě, kde já mám roli Camille Chandebise, který nemá „patro“ a mluví jen v samohláskách. Když jsme to zkoušeli, tak jsem zašel k zubaři, aby mi udělal „patro“ jako lidem, kteří ho nemají. Pak jsem si ho nasadil, a zjistil jsem, že s tím vůbec nedokážu mluvit. Takže nakonec jsem to nazkoušel bez pomůcek. Samozřejmě, u takových divadelních situací se vždycky musí přemýšlet hlavně o tom, jak udělat stylizaci, aby nebyla přehnaná a aby bylo člověku rozumět a nebyla to nějaká divná šarže. Navíc v Soukromém skandálu to nemá být prvoplánově legrační, protože se tam mluví i o vážných věcech.

Najít míru mezi komediálností formy a vážností tématu je asi vždycky problém?

To je právě to. Především v komedii je dalším spoluhercem divák. A když zkoušíte komedii, nějaké gagy bez diváků, není to ono. Předpokládáte třeba, že se na určitém místě budou smát, a při představení to tak není. A nebo obráceně, smějí se tam, kde to nečekáte. Takže já vždycky potřebuju dvě tři představení, abych si na divácké reakce zvykl, aby se to usadilo.

Nedávno probleskla tiskem zpráva, že máte vlastní divadlo. Co je na tom pravdy?

Ano, opravdu jsem se stal principálem. Je to zatím čerstvé, takže teprve začínáme rozmyšlet, co a jak.

Vzpomínám si na dvě takové příhody, kdy jsem se porval

V centru Bratislavy donedávna existovalo asi deset let Divadlo West, ve kterém jsem dokonce hrál v několika věcech (Mandarinový pokoj, Křehká něžnost).

Teď byl prostor rok opuštěný

a hrozilo, že tady vyroste kasino, nebo že se tu udělají podzemní garáže. Naštěstí jsou manželky majitelů příznivě nakloněny kultuře, a tak jsme si s kamarádem, který kdysi provozoval hudební Klub Babylon, řekli, že bychom mohli zkusit tento prostor oživit. Byl nám pronajat na deset let. On má představu, že tu bude provozovat živé koncerty a já bych tady rád uváděl divadelní představení. Už na počátku ale vidím, že to nebude snadné. Jako herec si člověk neuvědomuje, kolik lidí se musí na provozu divadla podílet. Že tady musí být někdo, kdo vypere kostýmy, kdo bude prodávat lístky, kdo povede administrativu. Navíc je nutné sehnat sponzory, kteří by nám s provozem pomohli, protože všechno je strašně drahé. Je to zkrátka moc práce, ale pořád si říkám, že je důležité obklopit se šikovnými lidmi a ono to pak půjde. Je to ovšem běh na dlouhou trať!

Ale napadlo mě, že bych mohl činnost svého divadla spojit se svou prací pro Studio DVA. Takže už jsme se s Michalem Hrubým domlouvali na případné koprodukcí. Ze začátku bych do Bratislavy přivezl ta představení, ve kterých hraju. Takže bych nejezdil já za divadlem, ale divadlo by z Prahy přijelo za mnou. Situace by se tak obrátila. Já bych mohl být doma a v hotelu by byli ti ostatní.

(pozn. redakce: Po uskutečnění tohoto rozhovoru došlo k dohodě a letošní Léto hereckých osobností na Slovensku se odehraje také v Ateliéru Babylon).

Jako herec si člověk neuvědomuje, kolik lidí se musí na provozu divadla podílet.

O čem jsou

jednotlivá představení

Pro snadnější orientaci v pestré nabídce METROPOLITNÍHO LÉTA hereckých osobností jsme pro vás připravili stručné obsahy jednotlivých představení.

LETOŠNÍ NOVINKY

SOUKROMÝ SKANDÁL

SOUKROMÝ SKANDÁL

(Patrik Hartl)

Komedie o lásce v době finanční krize. Groteskní příběh o mladém manažerovi, který po uší v dluzích využije celosvětové pandemie upřímnosti a pokusí se kvůli penězům svést svou stárnoucí nadřazenou, aniž by si uměl představit, jak velký skandál tím způsobí.

Hrají: Kryštof Hádek, Eva Holubová, Maroš Kramár, Kristýna Fuitová Nováková, Alexander Hemala
Režie: Patrik Hartl

Světová premiéra 19. 6. 2011 v Divadle Palace

PRŠÍ

(Eva Prchalová / Adam Kraus)

Komedie navazující na divadelní hity Otevřené manželství a O lásce. Spisovatel ubytovaný v malém, klidném hotelu se ocitá na hranici mezi realitou a fikcí...

Hrají: Karel Roden, Marian Roden a Jana Krausová
Režie: Adam Kraus

Světová premiéra 3. 7. 2011 na Letní scéně Vyšehrad

NA FAŠÍRKY MI NESIAHAJ

(Milan Lasicca)

Štúdio L+S v koprodukcii se Studiem DVA. Ani komedie, ani drama, ani tragédie, ani muzikál, ale rozhovory. To je to nejběžnější, s čím se v životě setkáváme. Potřeba mluvit s někým.

Vyměňovat si názory. Nebo se jen utvrzovat ve vlastním přesvědčení. Nebo zůstat v přesvědčení, že před námi na to ještě nikdo nepřišel.

Hrají: Milan Lasicca, Milan Kňažko

Režie: Peter Mikulík

Premiéra v rámci METROPOLITNÍHO LÉTA hereckých osobností 6. 7. 2011 na Letní scéně Vyšehrad

PRŠÍ

HELLO, DOLLY!

HELLO, DOLLY!

(Jerry Herman / Michael Stewart)

Slavný americký muzikál s živým orchestrem!

Premiéru měl před 46 lety v New Yorku a „rozdrtil“ všechny dosavadní broadwayské rekordy.

Hrají: Ivana Chýlková, Jaromír Dulava / Josef Carda, Simona Babčáková / Monika A. Fingerová, Kryštof Hádek / Michal Slaný, Jan Meduna, Berenika Koutová, Mojmir Maděříč, Petr Pěkníc, Martin Sochor, Roman Štabřík a další, speciální host: Naďa Urbánková nebo Yvonne Přenosilová

Režie: Ondřej Sokol, hudební nastudování: Kryštof Marek; UVÁDÍME S ANGLICKÝMI TITULKY

O LÁSCE

(Phillipe Claudel)

Je půlnoc. Hodina pravdy. Hodina, kterou si „ON“ a „ONA“ vybrali pro uspořádání vzájemného zúčtování. Francouzská konverzační komedie.

Hrají: Jana Krausová a Karel Roden

Režie: Adam Kraus

OTEVŘENÉ MANŽELSTVÍ

(Dario Fo a Franca Rame)

Zoufale jedovatá tragikomedie o odvrácené straně lásky.

Hrají: Karel Roden, Jana Krausová a Marian Roden

Režie: Patrik Hartl

VŠE O MUŽÍCH

(Miro Gavran)

Aneb jak muži sami sebe vidí, za co se nestydí i stydí. Jak to dopadá, když se testosteron smíchá s city a striptýzem. Tragikomedie o mužích pro ženy, aby je opět nepochopily.

Hrají: Maroš Kramár, Filip Blažek, Michal Slaný

Režie: Jana Janěková

O LÁSCE

VŠE O ŽENÁCH

VŠE O ŽENÁCH

(Miro Gavran)

Komedie Vše o ženách je hra o mužích, kteří se domnívají, že všechno ví... a to nejen o ženách.

Herecký koncert tří skvělých hereček, z nichž každá se představí v pěti rolích v rytmu songů 60. a 20. let.

Hrají: Anna Šišková / Monika A. Fingerová, Jana Krausová a Jitka Schneiderová

Režie: Jana Janěková

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

(Molière)

„Po mně je veta. Jsem v agónii. Umírám. Jsem mrtev. Již cítím, která se lékařství na mně mstí.“ Brilantní a notoricky známá Moliérová hořká komedie o panu Arganovi, z něž bezbřehá hypochondrie udělala sobce.

Hrají: Karel Roden, Jana Krausová, Kryštof Hádek / Jaromír Nosek, Kristýna Fuitová Nováková / Monika Zoubková, Kristýna Janáčková / Martina Šimíčková, Hana Havlicová, Marian Roden, Petr Pěkníc, Jakub Maceček, Tereza Roglová / Linda Keprtová / Marika Žáková

Režie: Jakub Maceček

HOST

VRÁTÍŠ SE KE MNĚ PO KOLENOU

(Stanislav Remunda)

Divadelní společnost Ivy Janžurové a Stanislava Remundy. Crazy komedie, která je

návodem pro ženy, jak odhalit skryvaná tajemství manžela, a pro muže, jakých chyb se vyvarovat, aby jejich manželství zůstala i nadále úsměvná.

Hrají: Iva Janžurová, Stanislav Remunda

Režie: Stanislav Remunda

VRÁTÍŠ SE KE MNĚ PO KOLENOU

NA FAŠÍRKY MI NESIAHAJ

OTEVŘENÉ MANŽELSTVÍ

VŠE O MUŽÍCH

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

Mezi nejmladší spolupracovníky Studia DVA patří i herečka a zpěvačka Berenika Kohoutová. Na to, že letos oslavila dvacáté narozeniny, má toho na kontě v umělecké branži docela dost. Diváci Studia DVA ji mohou vídat jako Minnie v muzikálu Hello, Dolly! a v srpnu se mohou přijít podívat na koncert, kde zazpívá se svou zbrusu novou skupinou Femme Plastique, www.femmeplastique.com.

Berenika Kohoutová představuje Femme Plastique

Už rok hrajete v muzikálu Hello, Dolly!, ještě vás to baví?

Musím říct, že mě to baví čím dál tím víc, protože si to postupně sedá. A když už to má člověk zažitě, tak se to hraje moc dobře.

Prý s vámi letos hraje i Ondřej Sokol?

Ano, alternuje teď Honzu Medunu. A myslím, že je to dobré, protože když se přidá nějaký nový element, tak se to představení oživí.

Co kromě Hello, Dolly! teď děláte?

Letos jsem odmaturovala a hned po maturitě jsem začala pracovat. Natočila jsem jednak seriál pro Českou televizi, jmenuje se to Život je p(les), a teď točím s Martinem Dolenským film pod názvem Můj vyslečený deník. Od září budu hrát v Ulici, což je závazek na celý rok. Ale hlavně teď dělám kapelu, konečně jsme dali dohromady i webovou stránku. A je před námi první koncert na Vyšehradě.

Vystudovala jste konzervatoř, a jak je vidět, herecké příležitosti máte. Zdá se vám zpívání svobodnější?

Mám ráda obojí, ale stejně – ve zpěvu jsem svým vlastním pánem. U toho herectví je mnohem těžší dělat nějaký vlastní projekt, a tak většinou člověk musí čekat, kdo ho osloví. Baví mě, že ty věci záleží na mně, na mé odpovědnosti, na mé lenosti nebo aktivitě. Protože dnes natočit CD může kdokoli, kdo se o to trochu snaží.

Můžete zavzpomínat na své hudební začátky?

Já jsem jako malá začínala v Bambini di Praga, pak jsem byla v Dismanově rozhlasovém souboru, kde jsem dostala herecký,

Mně totiž vadí, že některé kapely se za angličtinu strašně schovávají, neumí napsat v češtině text, tak to je anglicky.

ale i morální základ. Když mi bylo asi deset, hrála jsem Barunku v muzikálu Babička. Poté jsem se dostala na Gymnázium Jana Nerudy s hudebním zaměřením na klasický zpěv. A pak jsem přišla na konzervatoř.

Takže byste klidně mohla být operní zpěvačkou?

Ano, ale měla jsem velkou pauzu, protože v době studia na konzervatoři jsem začala zpívat v modernějších kapelách. Ale zrovna nedávno jsem

přemýšlela o tom, že bych se k opernímu zpěvu ráda vrátila. Takže asi znovu začnu chodit na operní zpěv. Líbí se mi, že dnes už není za prototyp operní pěvkyně považována nějaká kyprá dáma, že se opera hodně modernizuje, baví mě spojení herectví s operním zpěvem.

To jsou ale asi dlouhodobější plány. Teď máte před sebou jiný hudební projekt. Donedávna jste zpívala v kapele Discoballs, ale zanedlouho uvedete svou novou kapelu Femme Plastique. Můžete o ní prozradit více?

Ten nápad vznikl ve spolupráci s Emilem Viklickým, který mi úžasně pomáhá a velmi dobře se nám spolupracuje. Na CD i na koncertech, které připravujeme, by měly být písničky namíchané z popu a jazzu. Já se popu nebojím, nejsem žádná alternativní duše, takže je to natvrdo pop říznutý jazzem.

Budete mít v repertoáru spíše převzaté nebo původní písně?

Spíše vlastní. U jazzu máme také jazzové standardy – například budu zpívat Stardust. Je tam intro a verze, intro necháme v originále a verzi jsem přepsala na český text, aby to bylo trochu „moje“. Ale jinak to budou moje texty a hudba Emila i jiných hudebníků. Některé písničky si můžou posluchači poslechnout na našich webovkách.

Nejsem sice proti kuřákům, ale zpívá se líp venku, kde není dusno a zakouřeno.

To je změna – v Discoballs jste zpívala anglicky...

Teď už budu zpívat převážně česky. Mně totiž vadí, že některé kapely se za angličtinu strašně schovávají, nedokážou napsat v češtině text, tak to je anglicky. Přijde mi to líto, protože mám ráda, když je u písničky dobrý český text.

Na našem CD budu mít duet s Vojtou Dykem.

Jak jste se dala dohromady se svými hudebníky?

Hodně jsem je potkala přes Emila. Teprve pak jsem zjistila, že dva z nich – Mirek Hloucal a Tomáš Hobzek – s námi hrají v Hello, Dolly!. Oni všichni studovali Ježkárnu a jsou strašně šikovní.

Koncert bude venku – na Vyšehradě. Jste zvyklá zpívat venku?

My jsme pořád obdrželi open-air festivaly. Příznám se, že mě strašně baví zpívat venku. Nejsem sice proti kuřákům, ale zpívá se líp venku, kde není dusno a zakouřeno.

Ve skupině Femme Plastique zpíváte jako sólistka. Zkoušela jste někdy i duety?

Ano, na našem CD budu mít duet s Vojtou Dykem. A pak ještě jeden, ale to už nechci moc prozrazovat, ať se máte na co těšit. S Vojtou jsme natočili společně televizní film Rytmus v patách a pak jsme ty písničky zpívali v La Fabrice, byli jsme s nimi i v Americe a teď se chystáme do Londýna a pak znovu do Ameriky.

Jakou muziku vy sama ráda posloucháte?

Já sama mám ráda, když je to jednoduchá hudba. Stačí mi, když je tam pěkná melodie a text. Instrumentálky mě většinou moc nebaví, ráda poslouchám kapely, kde je zpěvák nebo zpěvačka. Nemůžu říct, že jsem zaměřená na jeden typ muziky. Beru, co ke mně přijde.

hudba

zapište si do diáře. . . hudba na Vyšehradě

KONCERTY

SZIDI TOBIAS

Koncert slovenské šansonové zpěvačky Szidi Tobias, zpěvačky s podmanivým projevem a hlasem, drsným jako Tina Turner a současně sametovým jako Tanita Tikaram. Svým chraplavým a zároveň sametovým hlasem nechává vzduchem poletovat písně plné melancholie, radosti i bláznovství.

LENKA

DUSILOVÁ

Několikanásobná držitelka výročních hudebních cen Anděl. Zpěvačka, která nemusí křičet, aby její hlas byl slyšet...

BERENIKA KOHOUTOVÁ & FEMME PLASTIQUE

Popový jazz říznutý jazzovým popem neboli koncert mladé zpěvačky, herečky a textařky Bereniky Kohoutové s její novou kapelou.

DAN BÁRTA & ROBERT BALZAR TRIO

Dan Bárta a Robert Balzar Trio nahráli svoje první společné akustické CD s názvem THEORIES. Jedná se o vlastní úpravy skladeb interpretů, které Dana Bárta v jeho pěvecké kariéře nejvíce ovlivnily.

10. 8. st Lenka Dusilová Kvartet

11. 8. čt Berenika Kohoutová & Femme Plastique

12. 8. pá Szidi Tobias

19. 8. pá Dan Bárta & Robert Balzar Trio

V rámci off programu METROpolitního léta hereckých osobností je vedle divadelních večerů pod širým nebem připraveno nově na Letní scéně Vyšehrad také několik koncertů. K tradičnímu letnímu pražskému hostování slovenské šansoniérky Szidi Tobias přibudou vystoupení Dana Bárty s jazzovým seskupením Robert Balzar Trio, jedné z nejtalentovanějších zpěvaček současnosti Lenky Dusilové a také první koncert Bereniky Kohoutové a její nové kapely Femme Plastique.

Lenka Dusilová Kvartet

Není zvyklá stagnovat a opakovat se. Stal se z ní mimořádný úkaz české hudební scény. Z pozice rockové a popové hvězdy putuje k osobnímu vyjádření, jež svobodně přijímá impulzy z nejrůznějších stylů a mimohudebních zážitků. Její nejzralejší sólovou nahrávkou je nadžánrové album Mezi světy (2006), kde se sešly české i americké osobnosti (mj. bubeník Scott Amendola, spoluhráč Madeleine Peyroux či Billa Frisella). Jejím posledním počinem je společné album projektu Eternal Seekers (2008), v němž těsně spolupracovala s Clarinet Factory a Beatou Hlavenkovou – Rhodes.

V současnosti Lenka pracuje na svém čtvrtém sólovém albu společně s Beatou Hlavenkou - Rhodes, Viliamem Bérešem (Lanugo, Toxique) a Patrikem Karpentskim (Toxique), které se bude pohybovat na pomezí elektro-akustického nového folku.

10. srpna Lenka Dusilová (zpěv, kytary) **vystoupí na Letní scéně v „Kvartetu“ s Beatou Hlavenkovou – Rhodes** (triton, zpěv), **Rast'ou Uhríkem** (basa) a **Davidem Landštofem** (bicí).

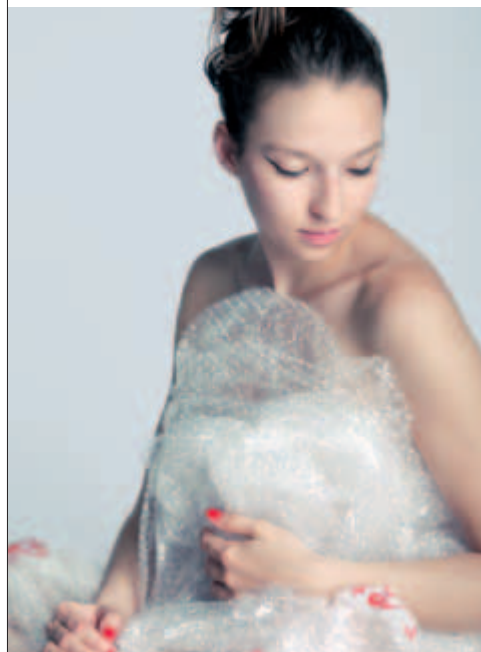
www.lenkad.com

Berenika Kohoutová a kapela Femme Plastique

Při natáčení televizního filmu Rytmus v patách, kde hrála a zpívala roli zpěvačky Celly, potkala Emila Viklického a začali spolupracovat. Berenika v té době už psala hodně vlastní texty, postřehy a výpovědi dvacetileté holky. Postupně začaly vznikat písničky, které jsou výjimečné svou ironií a humorem. Nejsou ani romantické, ani sladké, ale pořouchlé a sžíravé. Berenika dala skladby poslechnout své matce (spisovatelka Irena Obermannová) a té se líbily. Máma Berenice od malička spořila všechny její honoráře s tím, že jsou určeny na splnění snu. Berenika dosud nevěděla, kterého...

Na Vyšehradě bude mít premiéru Bereničina kapela **Femme Plastique 11. srpna** od 20 hod. Kromě zmiňovaného **Emila Viklického** jsou členy mladí renomovaní jazzmeni jako je **Miroslav Hloucal, Tomáš Hobzek, Petr Kalfus, Jiří Šimek, Tomáš Zeman**.

www.femmeplastique.com

Eva Prchalová O psaní

Na Letní scéně Vyšehrad byla v červenci uvedena původní hra Evy Prchalové v hlavních rolích s Janou Krausovou a Karlem a Marianem Rodenovými. Věděla jsem o autorce, že v tomto roce bodovala v dramatické soutěži Alfréda Radoka, a tak mě zajímalo, jak ke spolupráci se Studiem DVA došlo.

Vznikla hra Prší na objednávku?

Ano, v podstatě se to tak dá říci. I když ten termín „objednávka“ asi není úplně správný výraz pro spolupráci, která vznikla mezi mnou a Adamem Krausem. Adam mě oslovil s tím, že hledá hru pro tři postavy – pro dva muže a jednu ženu. A jestli nemám v archivu něco, co by ho mohlo zajímat. Takže první impuls nebyl takový, že by se zajímal konkrétně o moji hru, spíše hledal nějaký tip. Bavili jsme se spolu, a vzhledem k tomu, že jsme nic vhodného nenašli, vznikla myšlenka, že zkusím napsat něco původního.

Takže nešlo o hru „ze šuplíku“?

Ne. Adam měl nějakou představu o tom, jakou by to mělo mít atmosféru, jaké vztahy mezi těmi lidmi by tam mohly být, kdo by mohl být dominantnější, kdo pasivnější, jak by měly fungovat vztahy mezi těmi třemi a tak dále. A tak jsme při počátečních diskusích hledali nějaké inspirační impulsy z filmů, které jsme viděli, vymýšleli jsme nejdřív samotný námět a potom jsme se bavili o jednotlivých situacích. Postupně vrstvení situací nakonec dalo dohromady příběh.

Po přečtení hry jsem měla dvojitý dojem – jednak, že se jedná o jakousi startovací plochu pro scénickou „exhibici“ obou párů (Karel a Marian Rodenovi). Druhá věc, která mě zaujala, byl jakýsi lynchovský příběh, v němž nic není takové, jak se na první pohled zdá.

Je v tom kousek z obojího. Mělo to být trochu mystifikační, tajemné, měla se tam prolínat realita s představami. Záměrem ovšem nebylo zmást diváka, ale najít způsob, jak příběhu dát nějaký rámec, který by to ukotvil a dal divákovi možnost pochopit, že jde o „hru“. O hru, která se děje při tvůrčí činnosti a bere si tu realitu jako materiál, který zpracovává.

Nakonec je pod textem hry podepsán Adam Kraus jako spoluautor.

Proč tomu tak je?

Já jsem napsala jakýsi původní text, ale ten se v průběhu doby mnohokrát proměnil, takže jsem to už nepovažovala za čistě svůj text. Zasahovali do toho i herci, kteří chtěli příběh více „rozhybat“, udělat to akčnější atd. Byla to vlastně pro mě první zkušenost hry psané na zakázku, pro konkrétní lidi, a tak to pro mě byla velká zkušenost i v tom, nakolik se autorský text musí proměňovat, než se dostane na scénu.

Několikrát jste se úspěšně zúčastnila dramatické soutěže Alfréda Radoka. Kolik ocenění jste vlastně získala?

Účastnila jsem se soutěže už třikrát. Poprvé, v roce 2008, jsem získala 2. místo za hru Ažura. O rok později jsem sice žádnou cenu

nezískala, ale moje hra Termiště byla uvedena jako scénická skica v rámci Čtení českých a slovenských autorů na Nové scéně. No, a letos mám za hru Závrať 1. místo.

Takže úspěšnost v soutěži je vysoká. Proč se ale podle vás hry, které budoují v této soutěži, na scénách příliš neobjevují?

Myslím, že to bude hlavně tím, že se divadla bojí rizika uvést neznámého českého autora. Takže, když člověk píše, je dobré, je-li zároveň režisérem nebo dramaturgem divadla. V tom případě je větší pravděpodobnost, že některý svůj text prosadí. Zatímco já jako dramatik, který není v přímém spojení s souborem, musím jenom doufat, že se časem najde nějaká osobnost, co bude mít podobné myšlení a hra se zalíbí.

Zkoušela jste hru divadlům nabízet?

Měla jsem takové období, kdy jsem napsala hru a rozeslala ji na různá místa, ale když jsem neměla žádnou odezvu dramaturgů, bylo to pro mě tak frustrující, že jsem s tím přestala. Tak teď, poté co jsem získala několik cen, doufám, že si někdo všimne. Říkám si, když si k tomu má někdo najít cestu, tak si ji najde. Už to beru fatalisticky.

Jaká témata vás lákají?

Jednoznačně mezilidské vztahy, to je nadčasové téma. Ty křehké věci, které se dějí mezi lidmi, mezi mužem a ženou, mezi matkou a dětmi, mezi sourozenci. Ten kolotoč lásky, nenávisť, potřeby komunikace, to, jak člověk sám sebe vnímá skrze ty druhé.

A kde své náměty čerpáte?

Začíná to většinou nějakou impresí, nějakým pocitem, obrazem, situací, která se stala, které jsem byla svědkem. Ta situace mě zaujme a já si říkám, že by se mi strašně líbilo ji někdy zakomponovat, najít pro ni příběh.

Jak píšete? Nárazově nebo máte nějaký pravidelný rádek?

Začala jsem psát na mateřské ve volných chvílích po večerech, abych měla nějaký

kontrast ke každodenní, stereotypní existenci ženy v domácnosti. Teprve po letech jsem to začala brát nejen jako terapii. Když kluci šli do školy, začala jsem mít volno dopoledne, a tak jsem si vytvořila systém, vnitřní řád – snažím se psát každý den, kromě víkendů, 4-5 hodin. Když nemůžu, tak jsem z toho téměř nemocná. Dnes je klukům patnáct a deset let, takže už mě tak nepotřebují. Vždycky mám zropešované dvě věci, hru a knižku pro děti. Každá potřebuje jinou energii, se kterou při psaní pracuji.

V hrách se pokouším dotýkat naléhavých a temnějších témat, které mě zneklidňují. Při psaní pro děti se pohybuji v jakémsi prostoru nevinnosti a čistoty, který mě naopak uklidňuje.

Píšete divadelní hry, ale dozvěděla jsem se, že jste vystudovala herectví. Tomu už se nevěnujete?

Nevěnuju. Teď učím na Vyšší odborné škole herecké, dělám asistentku Alešovi Bergmanovi, který mě zná z dob studia na JAMU, kdy s námi nastudoval absolventskou inscenaci Tři velké ženy E. Albeeho. Vedle něj se teď snažím učit se učit. Takhle jsem se obloukem vrátila k herectví. Kvůli rodině jsem to cítila jako střet zájmů, náročnou profesi, která se s výchovou dětí dá jen těžko skloubit. Když byly děti malé, začala jsem psát, protože potřeba tvůrčí činnosti mi zůstala. Časem to přerostlo v to, že psaní pro mě začalo být důležitější než hraní. Takže jsem se nesnažila vrátit k divadlu a dala přednost psaní, které je mi dnes vlastně bližší.

Jana Soprová

Měla jsem takové období, kdy jsem napsala hru a rozeslala ji, ale když jsem neměla žádnou odezvu dramaturgů, bylo to pro mě tak frustrující, že jsem s tím přestala.

top Jany 10 Krausové

Jana Krausová se na Letní scénu Vyšehrad může doslova přestěhovat. V létě zde prožije celkem 26 večerů. Přijďte se podívat na „rodinná“ přestavení, kde hraje s Karlem Rodenem: Otevřené manželství, O lásce, Zdravý nemocný, či na letošní novinku Prší, režírovanou jejím synem Adamem. Vypravte se také na hru Vše o ženách, kde spolu s ní excelují Jitka Schneiderová a Anna Šišková v alternaci s Monikou A. Fingerovou.

1. NEJOBLÍBENĚJŠÍ FILM
All That Jazz a filmy Stanleyho Kubricka

2. NEJHORŠÍ ZLOZYK
je těžké vybrat jeden ☹

3. NEJOBLÍBENĚJŠÍ KNIHA
mám ráda knihy Sándora Máraie a Stefana Zweiga

4. NEJOBLÍBENĚJŠÍ ROLE
ráda jsem hrála Kathy v Návštěvě pana Sloana

5. NEJOBLÍBENĚJŠÍ JÍDLO
jím ráda, ale nemám žádné konkrétní

6. NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZPĚVÁK
je jich více, podle žánru

7. NEJTĚŽŠÍ PRÁCE
zkoušení s Karlem Rodenem ☹

8. NEJOBLÍBENĚJŠÍ MÍSTO
není žádné konkrétní místo, záleží na lidech, se kterými tam jsem

9. NEJČASTĚJŠÍ HERECKÝ KOLECA
Karel Roden

10. NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZPŮSOB RELAXACE
spánek, hudba

Divadlo se v létě nehraje jen v Praze. METROpolitní léto hereckých osobností se odehrává také v Brně v Divadle Bolka Polívky a na Slovensku v Ateliéru Babylon v Bratislavě. S našimi hrami však zavítáme i do dalších krásných měst Čech, Moravy a Slezska. Představení se odehrávají v divadlech, kulturních domech nebo venku, třeba na nádvoří některých hradů a zámků. Přijměte tedy následující informace jako naše tipy na hezké výlety. A vůbec nevádí, že se tam zrovna nebude hrát.

Tipy na výlety

HRAD KARLŠTEJN

Nejčastějšími „výletníky“ ve Studiu DVA jsou Jana Krausová a Karel Roden, ti mají republiku proježděnou křížem krážem. Toto je výběr z jejich letošního letního divadelního putování po vlastech českých a slovenských.

HRAD KARLŠTEJN 5. 8. – ZDRAVÝ NEMOCNÝ – hradní nádvoří
Hrad Karlštejn založený v roce 1348 byl vybudován českým králem a římským císařem Karlem IV. jako místo pro uložení královských pokladů, především sbírek svatých relikvií a říšských korunovačních klenotů. Zcela ojedinělá je původní nástěnná výzdoba ze 14. stol., soubor 129 deskových obrazů Mistra Theodorika v kapli sv. Kříže (největší na světě).
www.hradkarlstejn.cz

ZÁMEK NEBÍLOVY 18. 7. – O LÁSCE – zámecké nádvoří
Nebílovský zámek je představitelem typické vídeňské barokní architektury, v českých zemích ojedinělé. Naprosto unikátní je Tuvorova výmalba zejména tanečního sálu. Malba na ploše cca 1 400 m² představuje fantastní subtropickou krajinu se zvířaty a rostlinami. V současné době je pro návštěvníky objektu zpřístupněno přední zámecké křídlo a tři pokoje a velký taneční sál v reprezentačním zadním křídle.
www.zamek-nebilovy.cz

TŘEBOŇ 3. 8. – PRŠÍ – Městské divadlo J. K. Tyla
Největší rozkvět města je spojen s Rožmberky, kteří také dávají zámku jeho dnešní renesanční podobu. Vzestup města je potvrzen na začátku 17. století, kdy se stalo domovem Viléma a Petra Voka z Rožmberka. Zámek poskytuje přístřeší rozsáhlým uměleckým sbírkám, knihovně a archivu. V roce 1660 se stávají novými pány na Třeboni Schwarzenbergové, v jejichž držení pak zůstala až do dvacátého století.
www.mesto-trebon.cz
a www.zamek-trebon.eu

ZÁMEK TŘEBOŇ

ZÁMEK HRADEC NAD MORAVICÍ 22. 8. – O LÁSCE – nádvoří zámku
Kašpar Pruskovský z Pruskova získal hrad v roce 1585 do svého majetku a zahájil renesanční přestavbu na pohodlné sídlo s okrasnou zahradou a lesoparkem. V první třetině 19. století byl založen 60hektarový přírodně-krajinářský park výjimečné kompoziční a dendrologické úrovně. Mezi léty 1874 až 1891 vzniká přístavba architektonicky atraktivního komplexu inspirovaného reznými hrady německého středověku.
www.zamek-hradec.cz

Materiál zpracován s využitím webových stránek jednotlivých objektů.

Ivana Chýlková divadlo je taková relaxační terapie

Ivana Chýlková patří mezi nejvyšší české herečky. To byl také důvod, proč jí profesoři na DAMU prorožovali, že bude těžko hledat uplatnění jako herečka. Ukázalo se ovšem, že opak je pravdou. K tomu je však potřeba výrazné profesní vybavení – pohybové dispozice, muzický projev a schopnost podat postavy autenticky, ale také nezaměnitelné charisma. O tom, že Ivana dokáže diváky doslova okouzlit, dokazuje i v muzikálu Hello, Dolly!, který představilo Studio DVA Ioni v létě a který právě dosáhl padesáti repríz.

Premiéra muzikálu Hello, Dolly! se loni uskutečnila ve Švandově divadle. Hybernii, kde se nyní hraje, je přece jen o dost větší. Bylo potřeba nějak výrazněji upravovat aranžmá scén?

Rozdíl je především v tom, že Hybernie má proti Švandáku větší počet sedadel v hledišti, je jich jednou tolik. Jeviště jako takové je stejné na šířku, ale mnohem hlubší. Změna byla hlavně v tom, že v Hybernii není opona tam, kde jsme byli zvyklí a kde bychom ji potřebovali. Takže se s ní nepracovalo. Tím pádem diváci viděli scénu už před představením, což byla velká škoda, protože se nekonalo to krásné překvapení, kdy orchestr začne hrát, otevírá se opona a člověk vstupuje do toho neskutečného světa, kde mu má být dvě hodiny krásné, útulné...

Ale i to se v současnosti změnilo. Oponu jsme dodali, drobně změnili začátek a diváci to mají zase s tím bonusem překvapení.

Dokáže Vás role stále bavit, když už ji hrajete tolikrát?
Myslím, že víc a víc.

Proměnila se Vaše Dolly v průběhu repríz?

Vzhledem k tomu, že text, charakter, situace, ve kterých se postavy nacházejí, jsou autorem dané, tak Dolly i ostatní postavy jsou neměnné. Ale určitě jsem svobodnější a šťastnější. A víc si to užívám.

Nakolik Vás dokáže ovlivnit publikum? Dodá vám správné publikum energii?

Za ta léta, co hraju, jsem se už naučila, že když se sejde takové to publikum, které nereaguje, nemá cenu tzv. tlačit na pilu a vnucovat se jim. Nehnete s nimi. Ale když máte zkušenost z jiných repríz, že to funguje, tak se člověk musí snažit

Mým cílem není, aby mi to vždycky slušelo.

odehrát to co nejlip (ostatně jako vždycky). Samozřejmě, když se sejde pozitivně naladěné publikum, tak to člověka nakopne a prožijete spolu s diváky úžasnej mejdan.

Dokážete na scéně zapomenout na všední starosti? Stáváte se na ten čas postavou, nebo ji dokážete oddělit od svého „já“?

Vždycky jsem to já. Ale jsem ta, co si hraje na Dolly, na paní Robinsonovou v Absolventovi atd. Jako když si holky hrajou na princeznu, čarodějnici, paní učitelku... A mám jistotu, že ty dvě hodiny na jevišti jsou absolutní oddych od ostatních věcí, se kterými se potýkáte během dne. Je to taková relaxační terapie.

Na scéně střídáte nejrůznější kostýmy, které Vám jistě mnohá divačka závidí. Pomáhá Vám kostým v tom, že se tak ocítáte v kůži postavy? Nebo naopak je někdy s kostýmem na scéně problém?

Kostým je pro mě nedílnou součástí postavy stejně tak jako paruky. Musím mít pocit, že jsem se navlékla do někoho jiného. Jako když si půjčíte šaty od kamarádky. Mým cílem není, aby mi to vždycky slušelo, ale abych se co nejvíc přiblížila danému charakteru postavy, jejímu sociálnímu prostředí, kde se pohybuje. Takže pokud bych měla dlouhé úzké šaty, boty na podpatku a nešlo se v tom pohybovat, tak by to musel být záměr k dané postavě, že se navlékla do něčeho, na co není vůbec zvyklá atd. Jinak si myslím, že kostým by nikdy neměl překážet, jen pomáhat k lepší orientaci, s kým máte tu čest...

Když se sejde pozitivně naladěné publikum, tak to člověka nakopne a prožijete spolu s diváky úžasnej mejdan.

Jako host se objevujete na koncertech slovenské šansonierky Szidi Tobias. Přátelíte se?

Ano, přátelíme se už léta, ale na jejich koncertech už nevystupuju. To bylo v sezoně 2008–2009, když jí vyšlo CD Pod obojím. Od té doby vydala další CD Do vetra a na tomhle turné se už neobjevuju. To bychom se musely domluvit, ale šlo by jen o takovou radost pro nás dvě.

Nedávno jste dotočila nový film s Alicí Nellis I ženy mají své dny. Jak jste si s ní rozuměla?

Nevím, jak Alice se mnou, ale já s ní skvěle. Je to velenadaná bytost v mnoha směrech, má v sobě renesanční rozměr. Takových není mnoho. Jen pro upřesnění – film se jmenuje Perfect days aneb I ženy mají své dny /to je podtitul/.

Někteří diváci Vás znají z představení Činoherního klubu, ale v poslední době – možná i díky Hello, Dolly! – si vás spojují spíše s muzikálem. Navíc teď budete hrát v muzikálu Vražda za oponou v Hudebním divadle v Karlíně. Znamená to, že vás více začalo bavit zpívání – nebo je to spíše záležitost nabídky?

Je to věc nabídky.

Prozrad'me ještě, že Ivanu Chýlkovou uvidí diváci i v zimním projektu Studia DVA Vánoční koleda (víc se můžete dočíst v rozhovoru s Michalem Hrubým). Ivana Chýlková si v něm vyzkouší roli, jakou ještě nikdy nehrála – bude totiž hrát ducha. A protože je to projekt vánoční, stane se Duchem Vánoc.

Vaření

Letní recepty osobností. Co jedí slavní.

Slovenská šansonová zpěvačka Szidi Tobias spolupracuje se Studiem DVA již několik let. V loňském roce vydala již čtvrté album Do vetra. Je členkou souboru bratislavského Divadla Astorka Korzo '90. Žije s Petrem Lipovským, který je jejím dvorním textařem. Vychovávají spolu dva syny. Svým chraplavým a zároveň sametovým hlasem rozezná letní Vyšehrad 12. 8. – www.sziditobias.cz

V rámci METROPolitního léta hereckých osobností budete vystupovat v hudebním programu pod širým nebem.

Jak se cítíte v pléneru?
Když bude teplo, tak dobře...

Co chystáte nového, kdy bude deska?

Nová deska by měla být na Vánoce, resp. ještě před nimi. Část písní budeme hrát i v nově připravovaném vánočním projektu Studia DVA – Vánoční koleda v Divadle Hybernia. (pozn. redakce – premiéra 21. 11., více na www.vanocnikoleda.cz)

Co děláte v létě, když nehrajete v divadle nebo nekonzertujete?

Starám se o zahradu a tím odpočívám.

Mohla byste dát našim čtenářům nějaký recept na své oblíbené jídlo? Třeba typicky slovenské...

Halušky se mi zatím nikdy nepodařily... Vařit umím, jen když se mi chce. Nejjednodušší jsou těstoviny...

RECEPT Těstoviny „dle vaší chuti“

Ingredience:

těstoviny
rajčata
olivový olej
česnek
sůl, pepř
čerstvá bazalka a šalvěj /listy/

Do vroucí vody vhodte jakékoliv těstoviny (nekupujte levné, rozvaří se nebo slepí). Až budou vařené tak, jak je máte rádi, scedte je a pokapejte olivovým olejem. Těstoviny se podávají s jakoukoliv omáčkou, třeba rajčatovou. Nakrájejte čerstvá rajčata a nechte je podusit na rozpáleném olivovém oleji, tak aby nebyla příliš rozvařená. Přidejte jeden, dva, tři, čtyři stroužky rozdrčeného česneku (podle chuti), dále sůl, pepř a nakonec hodně čerstvé bazalky a čerstvého listu šalvěje. Nakonec to můžete posypat nastrohaným sýrem dle chuti.

Autor a režisér hry Soukromý skandál Patrik Hartl vystudoval režii na pražské FAMU. Věnuje se střídavě filmové, televizní a divadelní práci. Ve Studiu DVA režíroval například inscenace Madame Melville, Absolvent, Klára a Bára nebo Půldruhé hodiny zpoždění.

Soukromý skandál je jeho třetí autorskou divadelní hrou a v Divadle Palace na Václavském nám. ji v rámci METROPolitního léta hereckých osobností můžete opět vidět od 15. srpna. Příběh o mladém manažerovi, který po uší v dluzích využije celosvětové pandemie upřímnosti a pokusí se kvůli penězům svést svou stárnoucí nadřízenou, aniž by si uměl představit, jak velký skandál tím způsobí, hraje Studio DVA až do poloviny září a pak hra zůstává ve stálém repertoáru.

Kam se chystáte na dovolenou?

Nejvic se těším do Tater. Moc rád chodím po horách. Rád se koukám do krajiny a kochám se. Někdy při tom cítím, že jsem šťastnej, že svět vypadá zrovna takhle a že jsem se narodil a můžu to vidět. A pak se večer přecpu při all inclusive večeři, což dodá duchovním zážitkům příjemný bonus ukojené tělesnosti.

Máte nějaký pěkný letní recept?

Vařím rád a často. Je to pro mě forma relaxace. Moji ženu vaření nebaví a mě jo. Vařím ale pořád ta stejná jídla. V pracovním procesu jsem neustále nucen být kreativní, takže doma vypínám. Mám v nabídce třeba deset možností, které jsem za léta vaření dovedl k dokonalosti. Žádné mé oblíbené jídlo ale není typicky letní. Snad jen hlávkový salát se slaninou. Vtip spočívá v poměru surovin.

RECEPT Hlávkový salát se slaninou

ingredience

hlávka salátu
200 g slaniny
Zálivka:
ocet
polévková lžice cukru
sůl
voda

Nakrájená slanina se osmahne na pánvi, tekutý tuk se vyleje, slaninové kousky se ještě osuší v ubrusku, aby byly jen minimálně masné, a hodí se do mísy s předem natrhaným salátem. Zálivka je prostá – klasický ocet, velká lžice cukru, troška soli, voda. Hlavní uspokojení spočívá v tom, že za každým lístkem salátu člověk najde deset kousků opražené slaniny. Dámy nad tím možná budou ohrnovat nos, ale chlapi řeknou: konečně poctivej salát.

Alexander Hemala pochází z divadelní rodiny, ale on sám se na jevišti objevil až ve zralém věku. A ani tady nezapřel svou profesi – v Soukromém skandálu totiž hraje televizního moderátora. O jeho nové „profesí“ jsme si povídali v České televizi, kde dosud pracuje. Po roce 2005, kdy skončila éra televizních hlasatelů, tu nastoupil na pozici režiséra denního vysílání.

Alexander Hemala na scéně

Že to raději uděláme u stolečku. On ale sveřepě trval na tom, že musíme mít „ozdobu“. Takže, i když se podařilo vyrobit lehčí variantu, přece jen s sebou vláčíme dost těžkou váhu.

Myslím, že si vás do hry vypůjčili jako televizní ikonu, člověka, kterého si ostatní dobře pamatují z minulosti. Jedna ze zápletek hry je šíření „viru pravdy“. Měl jste v pozici hlasatele také někdy chuť říci lidem něco, co jste neměl ve scénáři?

Uvědomil jsem si přitom, že v běžném životě člověk nevystačí jen s pravdou. Určitě jste nikdy neslyšeli, aby se někdo nahnul nad kočárek a řekl – Maminko, vy tedy máte ošklivé dítě... Spíše se tomu vyhne, nebo se snaží pochválit něco jiného, zkrátka to zaobalí. V téhle hře je to odmaskováno a říká se to naplno.

Pokud jde o mě, samozřejmě jsem v pokušení někdy byl. Zvláště tehdy, když jsme při pokračování seriálu – místo dnešních sestřihů – četli sáhodlouhé popisy toho, co se odehrálo v minulém díle. Byl jsem v pokušení říci: Přátelé, vezměte si knížku a vůbec se na to nedívejte... Ale to bych řekl jenom jednou, a to naposledy.

V přímých přenosech může moderátor zažít horkou chvíli i tehdy, když se host zachová nevyzpytatelně. Stalo se vám něco takového?

Byl jsem jednou takhle zaskočen, když si dáma – kterou z piety nebudu jmenovat – údajně musela odskočit, vrátila se posilněna několika panáky a vykládala nesmysly. To je situace, kdy se člověk opotí na všech částech těla. Dopadlo to tenkrát velmi krušně.

Vraťme se k vaší herecké roli. Váš otec byl herec, tak se přímo nabízí otázka, zda jste po stejné kariéře někdy nezatoužil.

A víte, že ne... Když teď o tom přemýšlím, naši se na jevišti přímo seznámili. Táta byl profesionální herec, tehdy v Divadle bratří Mrštíků, a maminka hrála divadlo ochotnický. Já ovšem po herectví nikdy nezatoužil. I když jsme s bratrem rádi chodili do divadla, zvláště pak do ABC, kam tatínka přijal do angažmá Jan Werich. Nedávno jsme s Lubomírem Lipským vzpomínali na Charleyovu tetu, kde on báječně hrál a my jsme

na to s bráchou chodili pořád dokola a hodně nás to bavilo. Ale herectví jako takové šlo mimo mě. Já jsem se na jeviště propracoval až teď, po třiceti letech v televizi.

Z uměleckých profesí jste si ovšem nedávno vyzkoušel další. Mám na mysli vaši účast v soutěži StarDance.

Je to krásný, když se to umí. Ovšem přece jen – na sklonku padesátky se učit hýbat mi dalo trochu fyzicky zabrat. Ale udělalo mi to radost. Překvapilo mě, že si vůbec někdo mohl myslet, že bych mohl tančit. Ale vzhledem k tomu, že jsem byl ze všech „účastníků zájezdu“ zdaleka nejstarší, bylo to osvobozující v tom, že ode mě nikdo nemohl čekat výjimečné výkony. Ale vzpomínám si, když jsem měl poprvé vstoupit na parket, měl jsem stejný pocit, jako když jsem vylezl na plaveckém stadionu na desetimetrovou věž, ale nebyl jsem schopen skočit, protože jsem se zuby nehty držel zábradlí. Tady ale naštěstí byla moje skvělá partnerka, tanečnice Jitka Šorfová, která mě tam dotáhla. Já v tu chvíli nic necítil, byl jsem úplně mimo.

Ted' už vám tedy chybí jen zpěv...

Ten už jsem si taky vyzkoušel, ale tam jsem vzácně neuspěl. Kdysi jsem v rámci televizního Silvestra společně s dalšími třemi moderátory vystoupil v takovém kvartetu. Napřed nás ale vehnali do studia, abychom to nazpívali. Hudební režisér to chvíli poslouchal a pak říkal, že někdo z nás nepřiměřeně bručí. Vyzkoušel si nás po jednom a zjistil, že to brčení vychází ze mě. Takže mě vyloučil a doporučil, abych v přenosu jen otvíral pusku, že to ti ostatní odzpívají za mě.

Strávil jste 30 let jako hlasatel v televizi, ale čtenáře jistě bude zajímat, co děláte nyní.

Ta profese v roce 2005 skončila a já zůstal v České televizi jako režisér denního vysílání. To je funkce, která má na starosti, aby vysílání proběhlo v časových harmonogramech, jak má. Hlídlám tedy stopáž pořadů (nejdůležitější je to při zpravodajství, které se vysílá naživo), zařazují upoutávky, inzerce apod.

Ted' jste tedy ještě místo dovolené přibral divadlo...

Je pravda, že METROPolitní léto mi to léto trochu okleštilo, ale já to беру. Zkusím se utrhout na podzim a aspoň na týden odjet se ženou nebo i s dětmi někam za sluníčkem.

Pro někoho jsou moderování a herectví velice blízko, jiný je považuje za zcela rozdílné profese. Vám se je podařilo v Soukromém skandálu spojit.

Pravda, je to trochu schizofrenní záležitost. Jako moderátor se sice taky pohybuji po jevišti, ale mluvím sám za sebe, zatímco ve hře mluvím za scenáristu a režiséra Patrika Hartla. Ten mě naštěstí vyslechl a přizpůsobil text mému naturelu. Paradoxní je, že ve hře jsem vlastně redaktorem zpráv, což je profese, kterou jsem nikdy nedělal. V Soukromém skandálu jsem navíc postavou, která svými vstupy posunuje děj dopředu. Dalo mi to chvíli práci si na tu hereckou pozici zvyknout. Jako moderátor jsem totiž zvyklý rychle se naučit texty a rychle je zapomenout. Tady to bylo naopak. Naposledy jsme hráli v červnu a další série představení je až v polovině srpna, takže se to asi budu muset učit všechno od začátku... Ale doufám, že po pár přečtení textu mi to zase naskočí.

Když jsem četla text hry, byla jsem zvědavá, jak se scény odehrávají se v televizním studiu odliši od ostatního děje. A přiznám se, že při premiéře jsem byla jejich realizací překvapena, je to velmi zábavné.

Možná pro diváka, ale pro mě to bylo dost šokující.

Rozhodně asi fyzicky náročné...

My s Marošem Kramářem říkáme, že si dáme paruku... neprozradíme více, aby byli diváci překvapeni. Ale je fakt, že ze začátku jsem s Patrikem jako režisérem velmi polemizoval,

My s Marošem
Kramářem říkáme,
že si dáme
paruku...
neprozradíme víc,
aby byli diváci
překvapeni

metropolitní léto hereckých osobností 2011

Příloha Deníku METRO

Připravilo Studio DVA, materiály Jana Sprová, Tomáš Přenosil

Autoři fotografií: Ctibor Bachratý, Tomáš Beran, Patrik Borecký, Lenka Hatašová, Kylián Havlíček,

Jiří Heller, Nikola Ivanov, Pavel Kolský, Monika Navrátilová, Kamila Polívková, Valentina Stoycheva, Petr Šimíček

Grafické zpracování: Deník METRO – Kristina Uhlíková, Michaela Křížová

Kontakty: www.studiodva.cz, e-mail: studiodva@studiodva.cz

S NÁMI JSTE DIVADLU BLÍŽ

metro®

**PARTNER METROPOLITNÍHO LÉTA
HERECKÝCH OSOBNOSTÍ 2011**

Producent:

Michal Hrubý
STUDIO DVA

Exkluzivní televizní partner:

nova

Hlavní mediální partneři:

metro®

Radiožurnál
ČESKÝ ROZHLAS 1

Partneři:

marianne

houser

**radio
city
93.7 fm**

railreklam

**STUDIO
GAT**

scena.cz
1. KULTURNÍ PORTÁL

Žena.cz